

Stanisław Mikuli, Stanisław Synowiec

Kronika adwokatury : wiadomości z Krakowa

Palestra 36/1-2(409-410), 111-116

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uczestniczyliśmy w rozprawie sądowej wytoczonej przez obywatelkę francuską przeciw Francji w sprawie o zmianę aktu urodzenia. Trybunał Europejski będzie musiał orzec, czy stanowi pogwałcenie prawa odmowa zmiany aktu urodzenia w części dotyczącej zapisu płci noworodka w sytuacji, gdy mężczyzna po przejściu operacji nosi drugorzędne cechy płciowe kobiety.

Interesujące były spotkania z władzami Strasbourga w merostwie oraz z władzami tamtejszej Izby Przemysłowo-Handlowej. Zwiedziliśmy nawet najbardziej nowoczesne we Francji więzienie, urządzone niczym luksusowy hotel. Na szczególne uznanie i wzór organizacji pracy zasługuje wyjątkowo pieczołowite przygotowanie przez organizatorów programu seminarium, włącznie z tekstami ważniejszych konwencji, orzeczeń Trybunału Europejskiego i piśmnych opracowań wielu tematów.

Naszą wielką sympatię wzbudził pan Andrew Drzemczewski, adwokat z Wielkiej Brytanii, pracujący aktualnie w Dyrektoriacie Praw Człowieka, pięknie i z ochotą rozmawiający z nami w kularach po polsku. To zapewne jemu w dużej mierze zawdzięczamy, że Polaków traktowano w Strasbourgu w sposób szczególny, często podkreślając naszą wyjątkową pozycję wśród państw postkomunistycznych.

W czasie pobytu w Strasbourgu doznaliśmy wiele serdeczności i dowodów sympatii, czego np. przejawem było zachowanie Pana Eissena, pełniącego funkcję sekretarza Trybunału. Otóż w czasie rozprawy Pan Eissen ujrzał koleżankę Ewę Wołodkiewicz-Jacynę i niżej podpisanego, jako osoby, które poznał w czasie swego pobytu w Grzegorzewicach w kwietniu 1991 roku i tuż po rozprawie, jeszcze w todze, podszedł do nas wyrażając radość z powtórnego spotkania, a następnie serdecznie goszcząc w najlepszej restauracji w Strasbourgu.

Wyjeżdżając ze Strasbourga myślałem o tym, jak wiele nas jeszcze dzieli od Europy, chociaż już z ust pana mecenasu Andrew Drzemczewskiego wiedziałem, że lada dzień po wolnych wyborach do Sejmu i Senatu, wstąpimy do Rady Europy. Pomarzyłem, że może i moje pokolenie doczeka, jeśli nie skomputeryzowanej informacji prawniczej i kancelarii adwokackich w ogromnych lokalach (bo to wymaga pieniędzy), to przynajmniej życzliwych i kompetentnych sądów, nie zadymionych i czystych korytarzy sądowych i pokoiów adwokackich.

adw. Zbigniew Cichoń

Wiadomości z Krakowa

- Staraniem Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie odbyła się tutaj w dniach 24 i 25 maja 1991 r. Konferencja Wielkich Izb Adwokackich w Europie (*Conférence des Grands Barreaux d'Europe*).

Instytucja Konferencji Wielkich Izb Adwokackich Europy powstała w 1986 r. Grupuje ona większość wielkich izb adwokackich w Europie i stanowi forum dyskusyjne dla dziękanów tych izb na tematy prawnicze i zawodowe. W szczególności konferencje zajmują się zagadnieniami praktyki prawniczej

i etyki zawodowej, immunitetem adwokackim i przywilejami naszego zawodu, a wszystko to w celu zharmonizowania przepisów i zasad wykonywania zawodu na terenie całej Europy.

Konferencje zwoływane są dwa razy w roku, a obrady toczą się w języku francuskim.

Konferencja w Krakowie podjęła dwie uchwały: dotyczącą reklamy adwokackiej i stowarzyszeń zawodowych.

Uchwała o indywidualnej reklamie adwokackiej podjęta została z uwzględnieniem postanowień Konwencji o Prawach Człowieka i Podstawowym Prawie do Wolności (*Convention de Sauvergarde des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales*) oraz przepisów kodeksu Deontologii Adwokackiej, wydanego przez Radę Izb Adwokackich i Stowarzyszeń Prawniczych Wspólnoty Europejskiej (*CCBE - Council of the Bars and Law Societies of the EC*). W uchwale podkreślono, że zakazana jest wszelka reklama adwokacka o akcentach konkurencyjnych. Tu podkreślić należy, że poglądy adwokatury zachodnioeuropejskiej różnią się od postanowień polskiego kodeksu etyki zawodowej, według którego wszelka reklama adwokata, niezależnie od jej charakteru, jest zabroniona.

Członkami Konferencji Wielkich Izb Adwokackich w Europie są Izby w: Wiedniu, Brukseli, Liege, Antwerpii, Gent, Charleroi, Brugii, Sofii, Kopenhagie, Birmingham, Manchester, Paryżu, Strasburgu, Lyonie, Lille, Bordeaux, Marsylii, Tuluzie, Montpellier, Düsseldorfie, Kolonii, Frankfurcie, Mediolanie, Rzymie, Wenecji, Luksemburgu, Amsterdamie, Rotterdamie, Hadze, Lizbonie, Krakowie, Bukareszcie, Barcelonie, Madrycie, Walencji, Bilbao, Saragossie, Alicante i w Genewie. Członkami Konferencji są w większości wielkie izby adwokackie we wszystkich krajach należących do Wspólnoty Europejskiej, poza Grecją i Irlandią. Wielka Brytania bierze udział w Konferencji poprzez miejscowe stowarzyszenie prawnicze w Manchester i w Birmingham, a stowarzyszenie Prawników Anglii i Walii uczestniczy w Konferencji jako obserwator.

W Konferencji bierze zazwyczaj udział od 40 do 50 dziekanów izb adwokackich. Obrady charakteryzuje przyjazna, „klubowa” atmosfera. Wobec zwiększającej się liczby członków wśród uczestników Konferencji wyrażany jest pogląd, że potrzebne byłoby większe zinstytucjonalizowanie Konferencji.

Obradom Konferencji w Krakowie przewodniczył dziekan Rady Adwokackiej adw. Marian Anczyk („*in faultless French*” jak napisał angielski periodyk „*Lawyer*”, sekretarzem Konferencji zaś był adw. Rubino Sammartano z Mediolanu.

Rada Adwokacka w Krakowie zapewniła uczestnikom Konferencji i zonom dziekanów interesujące spędzenie czasu, zwiedzanie Krakowa, wycieczkę do Kopalni Soli w Wieliczce, a dla wszystkich uczestników i dla adwokatów miejscowych wydany został koktajl w Zamku w Pieskowej Skale.

- Izba Adwokacka w Wersalu obchodzi corocznie nader uroczyste początek roku szkoleniowego aplikantów adwokackich. Na uroczystości te, nazywane *Reentrée Solennelle de la Conférence du Stage*, trwające dwa dni, zapraszani są dziekani wielu izb adwokackich z Francji i z zagranicy, miejscowi notable, sędziowie, prokuratorzy, profesorowie.

Podobnie jak w latach ubiegłych, również w 1991 r. Izba Adwokacka w Wer-

salu zaprosiła na uroczystości *Conférence du Stage* dziekana Rady Adwokackiej w Krakowie mec. Mariana Anczyka z małżonką. W tym roku zaproszono także adwokatów: Janinę Buczyńską, Jolantę Ostrowską-Jaźwiecką, Piotra Ochwata i Stefana Mikulego.

Uroczystości odbywały się w dniach 20 i 21 września 1991 r.

Uczestnicy Konferencji z Francji, Polski, Rumunii i innych krajów zostali skierowani do „Novotelu” w Wersalu (odpowiadającemu standardem naszym hotelom orbisowskim, z poprawką na zachodnioeuropejski porządek i konkurencyjność), dziekan M. Anczyk z małżonką zaś umieszczeni zostali w najbardziej luksusowym hotelu w Wersalu „TRIANON-PALACE”.

W pierwszym dniu uczestnicy Konferencji przewiezieni zostali autokarami do miejscowości Sezac, w której, oprócz oświetlonych neonami magazynów, restauracji i małych hoteli, znajduje się budynek przeznaczony na zjazdy, konferencje, zebrania czy uroczystości. W budynku mieści się amfiteatralna sala ze sceną, ogromny hol, odpowiednio wielka restauracja, kawiarnia, sala koktajlowa. W tym budynku uczestnicy Konferencji, wszyscy w togach, wysłuchali przemówienia dziekana Izby Adwokackiej w Wersalu, J.P. Bussy, a następnie trzech przemówień młodych adwokatów, którzy uzyskali w poprzednim roku tytuły Sekretarzy Konferencji. Dziekan J.P. Bussy mówił o powołaniu adwokata w walce o sprawiedliwość i prawa człowieka. Adwokat K. Patrimonio wygłosił oskarżycielskie przemówienie sądowe w sprawie Małgorzaty Duras, adwokat K. Mour przemówienie obrończe w sprawie Paula Gauguina, zaś adwokatka W. Schmierer mówiła o kobietach czarownicach, nawiedzonych przez diabła. Prawdziwie godny podziwu był sposób wygłaszania przemówień: znakomicie ustawione głosy, świetna dykcja, niezwykle staranne, wręcz imponujące przygotowanie aktorskie, wreszcie pamięciowe opanowanie całego przemówienia, wszystko to robiło wrażenie również na tych słuchaczach, którzy nie byli w stanie ocenić literackiej wartości wygłaszanych tekstów. Jak się potem dowiedzieliśmy, młodzi adwokaci, praktykujący od roku lub dwóch, przygotowywali swoje przemówienia przez wiele miesięcy - stanowiły one rezultat wielkiego starania i wielkiej pracy. Przemówienia były tłumaczone symultanicznie na język angielski i chętnym rozdawano słuchawki do odbioru tłumaczenia.

Z rozmów z kolegami z Wersalu dowiedzieliśmy się, że konkursy krasomówcze, do których przystępują adwokaci po ukończeniu aplikacji (udział jest oczywiście nicobowiązkowy), traktowane są bardzo serio, a ich wynik decyduje w znacznym stopniu o pozycji zawodowej młodego adwokata czy adwokatki. Widziałem na wizytówkach zawodowych tytuł „Sécrétaire de la Conférence du Stage”, co oznacza laureatka(tkę) konkursu krasomówczego. Przy tej okazji wspomnę, że w jednej z Izb Adwokackich w południowej Polsce dowiedziałem się, że konkurs krasomówczy odwołano, ponieważ do udziału w nim nie zgłosił się żaden aplikant.

Po przemówieniach uczestnicy Konferencji pozdejmowali swoje togi i podejmowani byli najpierw koktajlem, a wieczorem kolacją - wszystko w opisanym wyżej budynku w Sezac.

W drugim dniu uroczystości Izba Wersalska najpierw wydała koktajl na podworcze pałacu królewskiego w Wersalu (*Aperitif sur la terrasse du Chateau*), a następnie kolację w sali oranżerii pałacu (*Diner a l'Orangerie du Chateau*)

- tym razem z zaleceniem włożenia strojów wieczorowych. Wieczór zakończył pokaz ogni sztucznych w ogrodach Wersalu, gdzie przez cały czas rozbrzmiewała muzyka „z epoki” (*jets d' eux musicaux et embarsement du cha-teau*).

Żegnaliśmy się z kolegami w Wersalu, dziękowaliśmy im za gościnę i mówiliśmy: do widzenia w Krakowie, w listopadzie, na seminarium Kraków - Wersal.

- Krakowska Rada Adwokacka wspólnie z Izbą Adwokacką w Wersalu zorganizowały w dniach 8 i 9 listopada 1991 r, w Krakowie seminarium na temat praw człowieka i ekonomii liberalnej w praktyce adwokatów.

Koszty związane z organizacją seminarium pokryła w całości Izba Adwokacka w Wersalu. Natomiast wszystkie prace organizacyjne związane z przygotowaniem wykładów i obrad wykonała Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie. Wiązały się one m.in. z zaproszeniem adwokatów i aplikantów adwokackich z Krakowa i z innych Izb Adwokackich w Polsce oraz adwokatów z Czechosłowacji, Ukrainy, Rosji, Litwy, Łotwy, Estonii, Rumunii i Węgier zarezerwowaniu dla nich hoteli, zorganizowaniu wycieczek i imprez rozrywkowych.

Z Wersalu przyjechały do Krakowa 32 osoby dla obsługi seminarium i w celu poznania tutejszego środowiska, a także zwiedzenia Krakowa. Członkowie Izby Adwokackiej w Wersalu wygłosili wykłady o prawach jednostki ludzkiej oraz o organizacji przedsiębiorstw i spółek w prawie francuskim. Łącznie w obradach seminarium wzięło udział ok. 140 adwokatów z Krakowa, spoza Krakowa i z zagranicy. Przyjechał nawet z Kanady dziekan Izby Adwokackiej w Québecu z żoną.

Uczestnicy seminarium w pierwszym dniu obrad, po kolacji w hotelu „Grand”, uczestniczyli w zamkniętym spektaklu kabaretu „Piwnica pod Baranami”, w drugim dniu zaś byli na koncercie symfonicznym w Filharmonii, a potem na koktajlu „U Wierzyńka”.

Poza wartościami poznawczymi znakomitych wykładów kilku francuskich kolegów - obrady seminarium, wspólne posiłki i imprezy stanowiły doskonałą okazję do koleżeńskich spotkań i rozmów z zagranicznymi adwokatami o ich i naszych problemach oraz do nawiązania znajomości.

Stefan Mikuli

- W dniach 25 i 26 stycznia 1991 r. dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie, adw. Marian Anczyk, brał udział w dorocznym święcie adwokatury barcelońskiej (*Festivitat de Sant Raimon de Penyafort*).

Adwokatura barcelońska, licząca około 8 000 adwokatów, tworzy najbardziej aktywną i liczącą się zawodowo Izbę w Hiszpanii.

Po referacie Prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej w Barcelonie na temat możliwości współpracy gospodarczej z krajami wschodnioeuropejskimi adw. Marian Anczyk przedstawił zebranym założenia polskiego ustawodawstwa w tej kwestii.

W uroczystościach barcelońskich brali udział adwokaci z Moskwy, Bukaresztu i Sofii.

- W XXXIV Kongresie Union Interantionale des Avocats (UIA), który odbył się w dniach 10-14 września 1990 r. w Strasbourgu, brał udział dziekan Izby Krakowskiej. W czasie głównych obrad Kongresu adw. Marian Anczyk wygłosił referat na temat „Rozwój zawodu adwokackiego i innych zawodów prawniczych w Polsce”. Referat został opublikowany w „Zbiorze Wybranych Referatów Kongresu”.
Kongres został zaszczycony obecnością Prezydenta Parlamentu Europejskiego - Enrique Baron Crespo, Sekretarza Głównego Rady Europy - pani Catherine Lalumière (która przyjęła na audiencji przedstawicieli adwokatur Europy Wschodniej), Ministra Sprawiedliwości Francji - Henri Nallet i innych osobistości życia publicznego we Francji.
Na Kongresie tym adw. Marian Anczyk został wybrany członkiem Zarządu UIA - na stanowisko Doradcy Prezydenta (*Conseiller du Président*).
- Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie uczestniczył także w XXXV Kongresie UIA, który odbył się w dniach 28-31 lipca 1991 r. w Meksyku. W toku obrad tzw. Okrągłego Stołu na temat „Dostępu do sprawiedliwości” adw. Marian Anczyk przedstawił zebranym to zagadnienie w warunkach polskich. Udział adw. Mariana Anczyka w Kongresie był możliwy dzięki zaproszeniu Prezydenta Republiki Meksyku. Prezydent przyjął na audiencji przedstawicieli UIA.
- W dniach 21-23 marca 1991 r. odbyło się w Rzymie Seminarium zorganizowane przez UIA na temat „Prawo a religia i przekonania”. Udział w Seminarium wzięli adwokaci różnych wyznań, przedstawiciele różnych uczelni, a nawet francuskiego Wolnomularstwa. Referaty były bardzo ciekawe, wygłoszone w duchu ekumenicznym. Adw. Marian Anczyk wygłosił referat na temat systemu religijnego w Polsce. Papież Jan Paweł II przyjął uczestników Seminarium i wygłosił okolicznościowe przemówienie, które *in extenso* przedrukował „Osservatore Romano”.
- Na zaproszenie Izby Adwokackiej w Lille - Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie uczestniczył w dniu 16 listopada 1991 r. w jednodniowym Studium na temat Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Referentami byli Sędziowie Trybunału Europejskiego Praw Człowieka: Leon Pettiti, prof. de Meyer i Marc André Eissen, prof. Vincent Coussiret-Coustère z Paryża i prof. Paul Lemmens z Leuven (Belgia) oraz adw. Pierre Lambert w Brukseli.
- Na zaproszenie Izby Adwokackiej w Kecskémet (Węgry) - delegacja Izby Adwokackiej w Krakowie, pod przewodnictwem wicedziekana adw. Andrzeja Łukawskiego, złożyła w dniu 7-10 października 1991 r. wizytę w Kecskémet. Obie strony wymieniły informację na temat zmian, jakie zaszły w ostatnim czasie w samorządach obu Izb. Jak zwykle, pobyt polskich adwokatów stał się jeszcze jednym dowodem szczególnych więzów łączących nasze narody.
- Izba Adwokacka w Krakowie zawarła - piątą z kolei - umowę o partnerstwie z Izba Adwokacką w Żytomierzu (Ukraina). W związku z tym Dziekan Izby Żytomierskiej został zaproszony i uczestniczył w Seminarium Kraków - Wersal, które odbyło się w dniach 8-9 listopada 1991 r. w Krakowie na temat „Praw człowieka i gospodarki liberalnej w praktyce adwokatów”. Izba Adwo-

kacka w Krakowie zawarła umowy o partnerstwie z Izbami Adwokackimi w Kecskémet, Koszycach, Wersalu i Barcelonie oraz, ostatnio, w Żytomierzu.

Stanisław Synowiec

Varia

- Adwokat Alfred Dreszer został odznaczony przez Ministra Edukacji Narodowej „Medalem Komisji Edukacji Narodowej”. Odznaczenie zostało przyznane adv. Dreszerowi za zasługi na polu oświaty, a w szczególności za jego działalność w Oflagu „Woldenberg” w okresie lat 1939-1945.
- Adwokat dr Juliusz Leszczyński został nominowany przez International Biographical Centre na Międzynarodowego Człowieka Roku 1991-1992.